

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΤΗ 10 ΙΟΥΝΙΟΥ 1976

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ
141

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 345

Περί κηρύξεως του Κώδικος περί του κατά το άρθρον 100 του Συντάγματος 'Ανωτάτου Ειδικού Δικαστηρίου.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Ψηφισάμενοι ομόφωνα μετά της Βουλής, αποφασίσαμεν:

"Αρθρον πρώτον.

Κυροῦνται ὁ ὑπὸ τῆς Ἀναθεωρητικῆς Ἐπιτροπῆς, τῆς συσταθείσης δυνάμει τοῦ ἀρθροῦ 7 παρ. 2 τοῦ Ν. 255/1976 καὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. 38794/7.5.1976 κοινῆς ἀποφάσεως τοῦ Πρωθυπουργοῦ καὶ τῶν Ὑπουργῶν Προεδρίας Κυβερνήσεως, Δικαιοσύνης καὶ Οἰκονομικῶν, συνταχθεὶς «Κώδιξ περὶ τοῦ κατὰ τὸ ἀρθρον 100 τοῦ Συντάγματος Ἀνωτάτου Εἰδικοῦ Δικαστηρίου», ἔχων ὡς ἀκολουθῶς:

Κ Ω Δ Ι Ε

«Περὶ τοῦ κατὰ τὸ ἀρθρον 100 τοῦ Συντάγματος Ἀνωτάτου Εἰδικοῦ Δικαστηρίου».

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Ὁργάνωσις.

"Αρθρον 1.

1. Τὸ ὑπὸ τοῦ ἀρθροῦ 100 τοῦ Συντάγματος συσταθὲν Ἀνωτάτον Εἰδικὸν Δικαστήριον, καλούμενον εἰς τὰς ἐπομένους διατάξεις «Εἰδικὸν Δικαστήριον», συγκροτεῖται ἐκ τῶν Προέδρων τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, τοῦ Ἀρείου Πάγου καὶ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, ἐκ τεσσάρων Συμβούλων τῆς Ἐπικρατείας, ἐκ τεσσάρων Ἀρεοπαγιτῶν καὶ τοῦ Γραμματέως. Εἰς τὰς περιπτώσεις τῶν ἐδαφ. δ' καὶ ε' τῆς παρ. 1 τοῦ αὐτοῦ ἀρθροῦ τοῦ Συντάγματος μετέχουν τῆς συνθέσεως καὶ δύο τακτικοὶ Καθηγηταὶ νομικῶν μαθημάτων τῶν Νομικῶν Σχολῶν τῶν Πανεπιστημίων τῆς Χώρας. Ἀπαντᾷ τὰ μέλη τοῦ Ἀνωτάτου Εἰδικοῦ Δικαστηρίου ὀρίζονται μετ' ἰσαρίθμων ἀναπληρωτῶν ἀνὰ διετίαν διὰ κληρώσεως. Τοῦ Εἰδικοῦ Δικαστηρίου προεδρεύει ὁ ἀρχαιότερος μεταξὺ τῶν Προέδρων τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας καὶ τοῦ Ἀρείου Πάγου, τούτου δὲ ἀπόντος ἢ κωλυομένου προεδρεύει ὁ ἕτερος.

2. Ὅσῳκις τὸ Εἰδικὸν Δικαστήριον συνέρχεται ἐν Συμβουλίῳ μετέχουν τῆς συνθέσεως τούτου καὶ οἱ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον Καθηγηταὶ τῶν Πανεπιστημίων.

3. Τὸ Εἰδικὸν Δικαστήριον ἐδρεύει ἐν Ἀθήναις, τὸ κατὰ στήμα δὲ καὶ ὁ τόπος τῶν συνεδριάσεων αὐτοῦ ὀρίζονται δι'

ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Δικαιοσύνης, δημοσιευμένης διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

"Αρθρον 2.

1. Διὰ τὴν ἀνάδειξιν τῶν μελῶν τοῦ Εἰδικοῦ Δικαστηρίου, κατὰ τὸ πρῶτον δεκαήμερον τοῦ μηνὸς Δεκεμβρίου ἐκάστου δευτέρου ἔτους, ὁ Ὑπουργὸς Δικαιοσύνης ἀποστέλλει εἰς τὸν Πρόεδρον τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας καταλόγους τῶν ἐν ἐνεργείᾳ Συμβούλων τῆς Ἐπικρατείας, τῶν Ἀρεοπαγιτῶν, ὡς καὶ τῶν τακτικῶν Καθηγητῶν τῶν νομικῶν μαθημάτων τῶν Νομικῶν Σχολῶν τῶν Πανεπιστημίων τῆς Χώρας. Καθηγηταὶ ἔχοντες καὶ τὴν ιδιότητα τοῦ μέλους τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας ἢ τοῦ Ἀρείου Πάγου δὲν περιλαμβάνονται εἰς τοὺς καταλόγους τῶν Καθηγητῶν.

2. Κατὰ τὸ δεύτερον δεκαήμερον τοῦ μηνὸς Δεκεμβρίου ἐκάστου δευτέρου ἔτους, διενεργεῖται κλήρωσις ἐνώπιον τῆς Ὀλομελείας τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἐν δημοσίᾳ συνεδριάσει, βάσει τῶν κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον καταλόγων. Πρὸς τοῦτο ὁ Πρόεδρος τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας θέτει εἰς χωριστὰς κληρωτίδας τὰ ὀνόματα τῶν Συμβούλων τῆς Ἐπικρατείας, τῶν Ἀρεοπαγιτῶν καὶ τῶν Καθηγητῶν τῶν Πανεπιστημίων. Ἐν συνεχείᾳ ὁ Πρόεδρος τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας ἐξάγει ἐκ τῶν κληρωτίδων, τῶν περιλαμβανουσῶν τὰ ὀνόματα τῶν Συμβούλων τῆς Ἐπικρατείας καὶ τῶν Ἀρεοπαγιτῶν, ὅσῳ κλήρους ἐξ ἐκάστης. Οἱ ἀναγραφόμενοι εἰς τοὺς τέσσαρας πρώτους ἐξ ἐκάστης κληρωτίδος ἐξαγομένους κλήρους εἶναι τὰ τακτικὰ μέλη τοῦ Εἰδικοῦ Δικαστηρίου, οἱ ἐπόμενοι δὲ τέσσαρες, κατὰ τὴν σειράν ἐξαγωγῆς τὰ ἀναπληρωματικὰ μέλη αὐτοῦ. Ἀκολουθῶς ὁ Πρόεδρος τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας ἐξάγει ἐκ τῆς κληρωτίδος, τῆς περιλαμβανούσης τὰ ὀνόματα τῶν καθηγητῶν τῶν Πανεπιστημίων, τέσσαρας κλήρους. Οἱ εἰς τοὺς πρώτους δύο ἐκ τῶν κλήρων τούτων ἀναγραφόμενοι εἶναι τακτικὰ μέλη τοῦ Εἰδικοῦ Δικαστηρίου, κατὰ τὴν ἀσκήσιν τῆς συμφωνίας πρὸς τὰ ἐδάφια δ' καὶ ε' τῆς παρ. 1 τοῦ ἀρθροῦ 100 τοῦ Συντάγματος δικαιοδοσίας του, οἱ δὲ εἰς τοὺς ἐπομένους κλήρους εἶναι ἀναπληρωματικὰ μέλη κατὰ τὴν σειράν ἐξαγωγῆς.

3. Περὶ τῆς συγκροτήσεως τοῦ Εἰδικοῦ Δικαστηρίου δι' ἐκάστην ἀρχομένην διετίαν ἐκδίδεται ἀπόφασις τοῦ Ὑπουργοῦ Δικαιοσύνης, ἡ ὁποία περιλαμβάνει τὰ ὀνόματα τῶν κληρωθέντων τακτικῶν καὶ ἀναπληρωματικῶν μελῶν, δημοσιεύεται διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἀνακοινοῦται πρὸς τοὺς κληρωθέντας, ὡς καὶ τοὺς Προέδρους τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, τοῦ Ἀρείου Πάγου, τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου καὶ τὸν Κοσμήτορα τῶν εἰς αὐτὴν ἀνήκουν οἱ κληρωθέντες Καθηγηταὶ Νομικῶν Σχολῶν.

4. Εἰς περίπτωσιν ἁλλείψεως, ἀπουσίας, κωλύματος ἢ ἐξαιρέσεως, οἱ Πρόεδροι τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, τοῦ Ἀρείου Πάγου καὶ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, ἐν τῇ ἰδιότητι τῶν ὡς μελῶν τοῦ Εἰδικοῦ Δικαστηρίου, ἀναπληροῦνται ἰνστιτούχως ὑπὸ τῶν Ἀντιπροέδρων τῶν δικαστηρίων τούτων, κατὰ σειρὰν ἀρχαιότητος, τὰ δὲ τακτικὰ μέλη αὐτοῦ ὑπὸ τῶν ἠναπληρωματικῶν, καλουμένων κατὰ τὴν τάξιν τῆς κληρώσεως τῶν.

5. Ἐν περιπτώσει ἀποχωρήσεως ἢ θανάτου τακτικοῦ ἢ ἀναπληρωματικοῦ μέλους ἐνεργεῖται νέα κλήρωσις πρὸς ἀντικατάστασιν τούτου, τηρουμένων ἀναλόγως τῶν διατάξεων τῶν προηγουμένων παραγράφων. Μέχρι τῆς ἀναδείξεως τῶν νέων μελῶν τὸ Εἰδικὸν Δικαστήριον νομίμως συγκροτεῖται ἐκ τῶν λοιπῶν μελῶν τοῦ.

Ἄρθρον 3.

1. Εἰς τὴν ἀρχὴν ἐκάστης διετίας, ὁ Πρόεδρος τοῦ Εἰδικοῦ Δικαστηρίου προτείνει εἰς τὸν Ὑπουργὸν Δικαιοσύνης τὸν ἀριθμὸν τῶν ἀναγκαιοῦντων δικαστικῶν λειτουργῶν καὶ ὑφηγητῶν τῶν νομικῶν μαθημάτων τῆς Νομικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, πρὸς ἐπικουρίαν τῶν μελῶν τοῦ Εἰδικοῦ Δικαστηρίου.

2. Οἱ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον δικαστικοὶ λειτουργοὶ καὶ ὑφηγηταὶ ὀρίζονται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Δικαιοσύνης, δημοσιευομένης διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ οἰκείου Ἀνωτάτου Δικαστικοῦ Συμβουλίου, προκειμένου περὶ τῶν δικαστικῶν λειτουργῶν, κατόπιν προτάσεως δὲ τῆς Νομικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, προκειμένου περὶ τῶν ὑφηγητῶν. Οὗτοι ἐπικουροῦν τὰ μέλη τοῦ Εἰδικοῦ Δικαστηρίου εἰς τὴν ἐν γένει πρόπαρασκευὴν τῶν πρὸς συζήτησιν ὑποθέσεων, κατὰ τὰ εἰδικώτερον διὰ τοῦ Κανονισμοῦ τοῦ Εἰδικοῦ Δικαστηρίου ὀριζόμενα, ἀσχοῦν δὲ τὸ ἔργον τοῦτο παραλλήλως πρὸς τὰ κύρια αὐτῶν καθήκοντα.

3. Διὰ τὴν ὁμαλὴν λειτουργίαν τοῦ Εἰδικοῦ Δικαστηρίου, ὁ Πρόεδρος αὐτοῦ δι' ἀποφάσεως τοῦ ἀναθέτει τὴν ἐπιμέλειαν καὶ τὸν συντονισμὸν τῶν προπαρασκευαστικῶν ἐν γένει ἐργασιῶν εἰς ἓνα ἐκ τῶν κατὰ τὴν παρ. 1 τοῦ ἁρθροῦ τούτου δικαστικῶν λειτουργῶν, ὁ ὁποῖος δύναται νὰ ἀπαλλαγῇ ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει τῶν κυρίων καθηκόντων του, κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ οἰκείου Ἀνωτάτου Δικαστικοῦ Συμβουλίου.

Ἄρθρον 4.

1. Εἰς τὸ Εἰδικὸν Δικαστήριον τοποθετοῦνται δι' ἀποσπάσεως ἐκ τῆς Γραμματείας τῶν Πολιτικῶν Δικαστηρίων καὶ Εἰσαγγελιῶν κατὰ τὰς κειμένas διατάξεις: α) Ὡς γραμματεὺς αὐτοῦ δικαστικοὶ ὑπάλληλοι ἐπὶ βαθμῷ γραμματέως Ἐφετῶν Α' ἢ Β' τάξεως καὶ β) ὡς βοηθητικὸν προσωπικὸν ἑκάκ. κατ' ἀνώτατον ὅριον, δικαστικοὶ ὑπάλληλοι μέχρι τοῦ βαθμοῦ τοῦ γραμματέως Πρωτοδικῶν Β' τάξεως.

2. Πρὸς ἀντιμετώπισιν ἐκτάκτων ἀναγκῶν δύναται, δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Δικαιοσύνης, ἐκδιδομένης μετὰ πρότασιν τοῦ Προέδρου τοῦ Εἰδικοῦ Δικαστηρίου, νὰ αὐξηθῇ ὁ ἀριθμὸς τῶν κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον ἀποσπασμένων.

3. Ἡ κατὰ τὴν παρ. 1 ἀπόσπασις δὲν περιορίζεται χρονικῶς, δύναται δὲ νὰ ἀνκληθῇ κατὰ τὴν διαδικασίαν κατὰ τὴν ὁποίαν ἐγένετο, ὁποτεδήποτε, ἀν τοῦτο ἐπιβάλλεται ἐξ ὑψηλῶν λόγων. Ἡ συμφώνως πρὸς τὴν παρ. 2 γενομένη ἀπόσπασις λήγει μετὰ τὴν παρέλευσιν τῆς δι' ἣν ἐγένετο ἐκτάκτου ἀνάγκης.

4. Ὁ κατὰ τὸ ἄρθρον 3 παρ. 3 δικαστικὸς λειτουργός, ἐν περιπτώσει πλήρους ἀπαλλαγῆς του ἐκ τῶν κυρίων αὐτοῦ καθηκόντων, ὡς καὶ οἱ κατὰ τὰς προηγουμένας παραγράφους τοῦ παρόντος ἁρθροῦ ἀποσπώμενοι δικαστικοὶ ὑπάλληλοι, διατηροῦν ἅπαντα τὰ ἐκ τῆς ὀργανικῆς τῶν θέσεως ἀπορρέοντα δικαιώματα, τοῦ χρόνου τῆς ἀποσπάσεώς των λογιζομένου ὡς διαγυρῶντος εἰς τὴν ὀργανικὴν αὐτῶν θέσιν.

Ἄρθρον 5.

1. Δι' ἐσωτερικοῦ Κανονισμοῦ συντασσόμενου ὑπὸ τοῦ Εἰδικοῦ Δικαστηρίου, ἐν συμβουλίῳ, καὶ δημοσιευομένου διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, καθορίζονται:

α) Ἡ διάρθρωσις, ὀργάνωσις καὶ λειτουργία τῶν ὑπηρεσιῶν αὐτοῦ.

β) Τὰ τῶν ἡμερῶν καὶ ὥρῶν συνεδριάσεων αὐτοῦ, μὴ ἀποκλειομένου καὶ τοῦ ὁρίσμου ἐκτάκτων δικασίμων.

γ) Ὁ χρόνος ἐργασίας τοῦ βοηθητικοῦ προσωπικοῦ, ὡς καὶ πᾶσα ἀναγκαία λεπτομέρεια διὰ τὴν λειτουργίαν τῶν ὑπηρεσιῶν αὐτοῦ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'

Δικαιοδοσία.

Ἄρθρον 6.

Εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ Εἰδικοῦ Δικαστηρίου ὑπάγονται, κατὰ τὸ ἄρθρον 100 παρ. 1 τοῦ Συντάγματος:

α) Ἡ ἐκδίκασις ἐνστάσεων κατὰ τὸ ἄρθρον 58 τοῦ Συντάγματος.

β) Ὁ ἔλεγχος τοῦ κύρους καὶ τῶν ἀποτελεσμάτων δημοψηφίσματος, ἐνεργομένου κατὰ τὸ ἄρθρον 44 παράγραφος 2 τοῦ Συντάγματος.

γ) Ἡ κρίσις περὶ τῶν ἀσυμβιβάστων ἢ τῆς ἐκπτώσεως βουλευτοῦ κατὰ τὰ ἄρθρα 55 παράγραφος 2 καὶ 57 τοῦ Συντάγματος.

δ) Ἡ ἄρσις τῶν συγκρούσεων μεταξὺ τῶν δικαστηρίων καὶ τῶν διοικητικῶν ἀρχῶν ἢ μεταξὺ τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας καὶ τῶν τακτικῶν διοικητικῶν δικαστηρίων ἀφ' ἑνὸς καὶ τῶν ἀστικῶν καὶ ποινικῶν δικαστηρίων ἀφ' ἑτέρου ἢ τέλος μεταξὺ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου καὶ τῶν λοιπῶν δικαστηρίων.

ε) Ἡ ἄρσις τῆς ἀμφισβήτησεως περὶ τῆς οὐσιαστικῆς ἀντισυνταγματικότητος ἢ τῆς ἐννοίας διατάξεων τυπικοῦ νόμου, ἐὰν ἐξεδόθησαν περὶ αὐτῶν ἀντίθετοι ἀποφάσεις τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, τοῦ Ἀρείου Πάγου ἢ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου.

στ) Ἡ ἄρσις τῆς ἀμφισβήτησεως περὶ τὸν χαρακτηρισμὸν κανόνων τοῦ διεθνoῦς δικαίου ὡς γενικῶς παραδεχθέντων κατὰ τὴν παράγραφον 1 τοῦ ἁρθροῦ 28 τοῦ Συντάγματος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'

Γενικαὶ Διαδικαστικαὶ Διατάξεις.

Ἄρθρον 7.

Τὸ Εἰδικὸν Δικαστήριον ἐπιλαμβάνεται τῶν εἰς τὴν δικαιοδοσίαν του ὑπαγομένων ὑποθέσεων: α) Κατόπιν αἰτήσεως ἢ β) κατόπιν περιελεύσεως εἰς τοῦτο παραπεμπτικῆς ἀποφάσεως ἐτέρου δικαστηρίου.

Ἄρθρον 8.

1. Ἡ αἴτησις ἀτκεῖται διὰ καταθέσεως ἐν πρωτοτύπῳ εἰς τὸν Γραμματεῖα τοῦ Δικαστηρίου καὶ καταχωρίζεται ἀμέσως εἰς ἴδιον βιβλίον κατὰ τὴν χρονολογίαν καὶ τὴν σειρὰν τῆς ἐγχειρίσεώς της. Προκειμένου περὶ αἰτήσεων ἐπιδιδωμένων εἰς τὸν ἀρμόδιον Εἰσαγγελέα, ἡ καταχώρισις τούτων γίνεται ἅμα τῇ περιελεύσει των εἰς τὴν Γραμματείαν τοῦ Εἰδικοῦ Δικαστηρίου.

2. Εἰς τὸ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον βιβλίον καταχωρίζεται καὶ ἡ διὰ τοῦ Προέδρου τοῦ παραπέμποντος δικαστηρίου διαβιβαζομένη πρὸς τὸ Εἰδικὸν Δικαστήριον ἀπόφασις, ἅμα τῇ περιελεύσει της εἰς τὴν Γραμματείαν τοῦ Εἰδικοῦ Δικαστηρίου.

Ἄρθρον 9.

1. Εἰς τὴν αἴτησιν πρέπει νὰ ἀναφέρονται: α) Τὸ ὄνομα, πατρώνυμον, ἐπώνυμον, ἐπάγγελμα καὶ ἡ ἀκριβὴς διεύθυνσις τῆς κατοικίας τοῦ αἰτούντος καὶ τοῦ νομίμου ἀντιπροσώπου του. Ἐπὶ νομικοῦ προσώπου πρέπει νὰ ἀναφέρονται τὰ

αὐτὰ στοιχεῖα ταυτότητος τοῦ νομίμου ἀντιπροσώπου του, ὡς καὶ ἡ ἐπωνυμία καὶ ἡ ἔδρα αὐτοῦ. Ἐπὶ δημοσίᾳ ἀρχῇ πρὶν ἀναφέρειται ἡ ὀνομασία καὶ ἡ ἔδρα της, ὡς καὶ τὸ ὀνοματεπώνυμον τοῦ προϊσταμένου της, ε) τὰ κατὰ τὸ ἐδάφιον α' στοιχεῖα ταυτότητος τῶν λοιπῶν, γνωστῶν εἰς τὸν αἰτούντα, διαδίκων, γ) ἀκριβὲς περιγραφή τῆς υποθέσεως, περὶ τῆς ὁποίας καλεῖται νὰ ἀποφανθῇ τὸ Εἰδικὸν Δικαστήριον, δ) σαφὲς ἐκθέσις τῶν γεγονότων, τὰ ὁποῖα θεμελιοῦν κατὰ τὸ δίκαιον τὴν σχέσιν καὶ δικαιολογοῦν τὴν νομιμοποίησιν τοῦ αἰτούντος, ε) ὠρισμένον αἴτημα ὡς πρὸς τὴν σχέσιν ταύτην καὶ στ) ὑπογραφή τοῦ αἰτούντος ἢ τοῦ πληρεξουσίου αὐτοῦ δικηγόρου.

2. Τὰ ἄρθρα 119 παρ. 3, 120 καὶ 121 τοῦ Κώδικος Πολιτικῆς Δικονομίας, ἐφαρμόζονται καὶ ἐν προκειμένῳ.

3. Ἐφ' ὅσον, ὁ αἰτῶν ἢ ὁ ὑπογράφων δικηγόρος δὲν εἶναι κάτοικοι Ἀθηνῶν, διὰ τῶν κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον δικογράφων διορίζεται καὶ ἀντίκλητος ἐν Ἀθήναις, ἄλλως ἢ δι' ἀδικασίᾳ χωρεῖ ἄνευ τῶν πρὸς τὸν αἰτούντα προβλεπομένων κοινοποιήσεων. Ἀντίκλητος δύνανται νὰ διορισθῇ καὶ διὰ εἰδικῆς δηλώσεως κατατιθεμένης εἰς τὸν Γραμματέα τοῦ Δικαστηρίου.

4. Ἐὰν εἰς τὴν αἴτησιν ὑπάρχουν τυπικαὶ παραλείψεις δυνάμεναι νὰ συμπληρωθῶν, ὁ ἐπὶ τῆς υποθέσεως εισηγητὴς δύνανται νὰ καλέσῃ τὸν αἰτούντα πρὸς συμπλήρωσιν τῶν ἐλλείψεων.

Ἄρθρον 10.

1. Μετὰ τὴν καταχώρησιν τῆς αἰτήσεως ἢ τῆς παραπεμπτικῆς ἀποφάσεως εἰς τὸ πρὸς τοῦτο ἐιδικόν, ὁ Πρόεδρος τοῦ Εἰδικοῦ Δικαστηρίου, ὁρίζει διὰ πράξεως αὐτοῦ, σημειομένης κάτωθι τῆς αἰτήσεως, μέλος τοῦ δικαστηρίου ὡς εισηγητὴν τῆς υποθέσεως καὶ δικάσιμον.

2. Ἀντίγραφον τῆς αἰτήσεως ἢ τῆς παραπεμπτικῆς ἀποφάσεως μετὰ τῆς πράξεως τοῦ Προέδρου, ἐπιδίδεται ἐπιμελεῖα τῆς Γραμματείας τοῦ Δικαστηρίου εἰκοσιν ἡμέρας πρὸ τῆς δικασίμου εἰς τὸν αἰτούντα καὶ τοὺς λοιποὺς διαδίκους.

3. Αἱ κατὰ τὸν παρόντα νόμον αὐτεπαγγέλτως ἐνεργούμεναι κοινοποιήσεις πρὸς τοὺς διαδίκους, γίνονται κατὰ τὰς οἰκείας διατάξεις τοῦ Κώδικος Πολ. Δικονομίας, προκειμένου δὲ περὶ ἀνακληρουχθέντων βουλευτῶν δύνανται ἀντ' αὐτῶν νὰ γίνουν εἰς τὸν Πρόεδρον τῆς Βουλῆς.

4. Ἐπιφυλασσομένης τῆς ἐφαρμογῆς τῶν ἄρθρων 28 καὶ 30 οἱ διάδικοι ὑποχρεοῦνται δέκα ἡμέρας πρὸ τῆς συζητήσεως νὰ καταθέσουν εἰς τὸν Γραμματέα τοῦ Δικαστηρίου, ἐγγράφους προτάσεις περὶ τῶν ἰσχυρισμῶν των, ἐπισυναπτοντες εἰς ταύτας καὶ ἅπαντα τὰ ἀποδεικτικά των ἔγγραφα.

Ἄρθρον 11.

1. Ὁ ὁρισθεὶς εισηγητὴς μεριμνᾷ διὰ τὴν ἐπίδοσιν τυχόν παραληφθεῖσων κοινοποιήσεων, τὴν συγκέντρωσιν τῶν ἀπαιτητῶν διὰ τὴν διάγνωσιν τῆς υποθέσεως στοιχείων καὶ συντάσσει ἐκθέσιν, τόσον ἐπὶ τοῦ πραγματικοῦ ὅσον καὶ τοῦ νομικοῦ μέρους αὐτῆς.

2. Ἀπασαὶ αἱ κρατικαὶ ἀρχαὶ ὑποχρεοῦνται νὰ παρέχουν ἀμελλητὴ εἰς τὸν Εἰσηγητὴν τὰ ὑπ' αὐτοῦ αἰτούμενα στοιχεῖα καὶ πληροφορίας, ὡς καὶ νὰ ἐκθέτουν τὰς ἐπὶ τῆς υποθέσεως ἀπόψεις των ἡτιολογημένως. Ἡ παράλειψις τῆς τοιαύτης συνδρομῆς, ἐθελοκίνητη διὰ πράξεως τοῦ Δικαστηρίου, συνιστᾷ πειθαρχικὸν παράπτωμα τοῦ ὑπαίτιου ὀργάνου, δι' ὃ καθίσταται ὑποχρεωτικὴ ἡ κατ' αὐτοῦ ἀκτινὸς πειθαρχικῆς διώξεως.

3. Ἡ ἐκθέσις τοῦ εισηγητοῦ κατατίθεται πέντε ἡμέρας πρὸ τῆς συζητήσεως εἰς τὴν γραμματεῖαν τοῦ Δικαστηρίου, ταύτης δὲ δύνανται νὰ λάβουν γνῶσιν οἱ διάδικοι. Ἡ μὴ ἐμπρόθεσμος κατάθεσις τῆς ἐκθέσεως εἶναι λόγος ἀναβολῆς τῆς συζητήσεως αἰτήσεως τῶν διαδίκων.

Ἄρθρον 12.

Ἐπιτρέπεται ἡ ὑποβολὴ προσθέτων λόγων διὰ δικογράφου κατατιθεμένου εἰς τὴν Γραμματεῖαν τοῦ Δικαστηρίου ἐν πρωτοτύπῳ καὶ κοινοποιουμένου ἐν κεκυρωμένῳ ἀντιγράφῳ, ἐπιμελεῖα τοῦ αἰτούντος, εἰς τοὺς λοιποὺς διαδίκους, ἐπὶ ποινῇ

ἀπαρδέκτου, δώδεκα ἡμέρας πρὸ τῆς διὰ τῆς πράξεως τοῦ Προέδρου ὁρισθείσης ἀρχικῆς δικασίμου, ἐπιφυλασσομένης τῆς διατάξεως τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἁρθροῦ 25.

Ἄρθρον 13.

1. Εἰς δίκην ἐνώπιον τοῦ Εἰδικοῦ Δικαστηρίου δύνανται νὰ παρέμβῃ προσθέτως πᾶς ἔχων ἔννομον συμφέρον.

2. Ἡ παρέμβασις ἀσκειται διὰ δικογράφου κατατιθεμένου εἰς τὴν Γραμματεῖαν τοῦ Εἰδικοῦ Δικαστηρίου καὶ κοινοποιεῖται ἐπιμελεῖα τοῦ παρεμβαίνοντος, ἐπὶ ποινῇ ἀπαρδέκτου, δώδεκα ἡμέρας πρὸ τῆς διὰ τῆς πράξεως τοῦ Προέδρου ὁρισθείσης ἀρχικῆς δικασίμου εἰς τὸν αἰτούντα, ὡς καὶ εἰς τοὺς λοιποὺς διαδίκους.

3. Τὸ δικόγραφον τῆς παρεμβάσεως πρέπει νὰ περιέχῃ τὰ κατὰ τὸ ἄρθρον 9 παρ. 1 ἐδάφ. α' β' γ' καὶ στ' στοιχεῖα τῆς αἰτήσεως καὶ νὰ ἀναφέρῃ τὰ γεγονότα τὰ θεμελιούντα τὸ ἔννομον συμφέρον τοῦ παρεμβαίνοντος. Αἱ παραγρ. 2 ἕως 4 τοῦ ἁρθροῦ 9 ἐφαρμόζονται καὶ ἐν προκειμένῳ.

Ἄρθρον 14.

1. Οἱ διάδικοι παρίστανται ἐνώπιον τοῦ Εἰδικοῦ Δικαστηρίου διὰ δικηγόρου παρ' Ἀρείῳ Πάγῳ ἢ Νομικοῦ Συμβούλου τοῦ Κράτους. Εἰδικῶς ἐπὶ αἰτήσεως κατὰ τῆς ἀνακληρῆσεως βουλευτοῦ ἢ ἀνακληρωματικοῦ ἐπιτρέπεται καὶ ἡ αὐτοπρόσωπος παράστασις τῶν διαδίκων.

2. Ἡ πληρεξουσιότης πρὸς δικηγόρον παρέχεται διὰ εἰδικοῦ συμβολαιογραφικοῦ ἐγγράφου ἢ προφορικῶς κατὰ τὴν ἐπ' ἀκροατηρίου συζήτησιν, διὰ δηλώσεως καταχωριζομένης εἰς τὰ πρακτικά.

3. Ἡ πληρεξουσιότης Ἀρχῆς δύνανται νὰ παρασχεθῇ καὶ δι' ἐγγράφου αὐτῆς.

Ἄρθρον 15.

1. Διὰ πράξεως τῆς προδικασίας καὶ μέχρι τῆς ἐπ' ἀκροατηρίου συζητήσεως θεωρεῖται ὑπάρχονσα πληρεξουσιότης, διὰ δὲ τὴν ἐπ' ἀκροατηρίῳ συζήτησιν ἀπαιτεῖται ρητὴ πληρεξουσιότης, ἄλλως ὁ διάδικος θεωρεῖται ἀπών. Ἐὰν τὸ δικόγραφον εἶναι ὑπογεγραμμένον παρὰ δικηγόρου στερουμένου πληρεξουσιότητος κατὰ τὴν συζήτησιν, ἢ δι' αὐτοῦ ἀσκηθεῖσα διαδικαστικὴ πρᾶξις ἀπορρίπτεται ὡς ἀπαράδεκτος, καταδικαζομένου τοῦ δικηγόρου εἰς τὴν δικαστικὴν δαπάνην.

2. Αἰτήσας τοῦ παρισταμένου κατὰ τὴν συζήτησιν δικηγόρου δύνανται νὰ δοθῇ σύντομος προθεσμία πρὸς ὑποβολὴν τοῦ πληρεξουσίου διὰ τῆς Γραμματείας.

Ἄρθρον 16.

1. Ἡ συζήτησις ἄρχεται διὰ τῆς ἀναγνώσεως ὑπὸ τοῦ Εἰσηγητοῦ τῆς ἐκθέσεως αὐτοῦ.

2. Οἱ διάδικοι δύνανται νὰ ὑποβάλουν εἰς τὸ Εἰδικὸν Δικαστήριον ὑπομνήματα, τρεῖς τοὐλάχιστον ἡμέρας πρὸ τῆς συζητήσεως. Κατ' ἐξαιρέσιν δύνανται νὰ ἐπιτραπῇ ὑπὸ τοῦ Προέδρου ἡ ὑποβολὴ ὑπομνημάτων καὶ μεταγενεστέρως.

3. Κατὰ πάσαν περίπτωσιν, ἐφ' ὅσον ἐγένοντο αἱ κατὰ τὸν παρόντα νόμον κοινοποιήσεις, ἡ συζήτησις τῆς υποθέσεως καὶ ἡ ἐκδosis τῆς ἀποφάσεως χωρεῖ καὶ ἀπολιπομένων τῶν διαδίκων. Ἐφ' ὅσον δὲ οὗτοι παρίστανται καὶ δὲν ἀντιλέγουν διὰ μὴ νομότυπον κοινοποίησιν, ἡ Εἰδικὸν Δικαστήριον δύνανται νὰ χωρήσῃ εἰς τὴν συζήτησιν.

4. Ἐν παραλείψει κλητευσέως τινος τῶν διαδίκων τὸ Εἰδικὸν Δικαστήριον ἀναβάλλει τὴν ἐκδίκασιν τῆς υποθέσεως εἰς νέαν δικάσιμον πρὸς διενέργειαν τῆς κλητευσέως, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἁρθροῦ 10 παρ. 2. Ἡ πρᾶξις ὁρισμοῦ νέας δικασίμου κοινοποιεῖται καὶ εἰς τοὺς λοιποὺς διαδίκους πρὸ εἰκοσιν ἡμερῶν. Ἀντίγραφον τῆς περὶ ἀναβολῆς ἀποφάσεως κοινοποιεῖται εἰς πάντας τοὺς διαδίκους ἐπιμελεῖα τοῦ γραμματέως εἰκοσιν ἡμέρας πρὸ τῆς συζητήσεως.

Ἄρθρον 17.

1. Ἐὰν μέχρι τοῦ πέρατος τῆς προφορικῆς συζητήσεως ἀποβιώσῃ τις τῶν διαδίκων ἢ τῶν νομίμων ἀντιπροσώπων του ἢ τῶν δικαστικῶν πληρεξουσίων αὐτοῦ ἢ ἐπέλθῃ ἄλλη μεταβολὴ τὴν προσωπικὴν κατάστασιν τινὸς ἐξ αὐτῶν, ἐκ τῆς

οποίας ἐπηρεάζεται ἡ ἐπὶ δικαστηρίου ικανότης παραστάσεως ἢ ἡ ἐξουσία ἐκπροσωπήσεως, ἡ δίκη διακόπτεται, ἐφ' ὅσον τοῦτο ἐπιβάλλεται κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Εἰδικοῦ Δικαστηρίου, ἐκτὸς ἂν ἐξέλιπε τὸ ἀντικείμενον τῆς δίκης.

2. Ἡ ἐπανάληψις τῆς διακοπείσης δίκης γίνεται αἰτήσῃ τοῦ ἔχοντος ἐνομον συμφέρον ἢ καὶ αὐτεπαγγέλτως ὑπὸ τοῦ Εἰδικοῦ Δικαστηρίου, καλουμένων πρὸς τοῦτο τῶν νομιμοποιουμένων πρὸς συνέχισιν ταύτης, εἰκοσι τοῦλάχιστον ἡμέρας πρὸ τῆς δικασίμου.

Ἄρθρον 18.

Παραίτησις ἀπὸ ἀσκήσεως αἰτήσεως δὲν ἐπιτρέπεται.

Ἄρθρον 19.

1. Αἱ ἀποφάσεις τοῦ Εἰδικοῦ Δικαστηρίου λαμβάνονται διὰ πλειοψηφίας τῶν μετασχόντων τῆς δίκης δικαστῶν. Ἐὰν κατὰ τὴν ψηφοφορίαν σχηματισθοῦν πλείονες γνώμαι τότε οἱ τῆς ἀσθενεστεράς ὀφείλουν νὰ προσχωρήσουν εἰς μίαν τῶν ἐπικρατεστερῶν γνώμων. Ἐὰν αἱ ἀσθενεστεραι γνώμαι συγκεντρώσουν ἴσον ἀριθμὸν ψήφων ἐπαναλαμβάνεται ἡ ψηφοφορία καὶ καθορίζεται ὁ ἀποκλεισμός μιᾶς, οἱ δὲ ἀκολουθήσαντες ταύτην ὀφείλουν νὰ προσχωρήσουν εἰς μίαν τῶν ἄλλων γνώμων μέχρι σχηματισμοῦ πλειοψηφίας.

2. Ἡ γνώμη τῆς μειοψηφίας καταχωρίζεται εἰς τὴν ἀπόφασιν, τηρουμένων τῶν διατάξεων τοῦ ἀρθροῦ 93 παρ. 3 τοῦ Συντάγματος καὶ τῶν εἰς ἐκτέλεσιν αὐτοῦ νόμων.

Ἄρθρον 20.

1. Τὸ Εἰδικὸν Δικαστήριον ἐὰν κρίνῃ ἀναγκαίαν πρὸς μόρφωσιν τῆς κρίσεώς του τὴν διεξαγωγὴν ἢ συμπλήρωσιν ἀποδείξεων, δύναται νὰ ἐκδώσῃ μὴ ὀριστικὴν ἀπόφασιν, διὰ τῆς ὁποίας διατάσσει πᾶν πρόσφορον πρὸς τοῦτο μέτρον, καὶ ἰδίᾳ ἀποδείξεις, ὀρίζον τὰ ἀποδεικτέα θέματα, τὰ μέσα ἀποδείξεως, τὸν διάδικον ὁ ὁποῖος θὰ προσαγάγῃ τὰ ἀποδεικτικὰ μέσα καὶ τὴν πρὸς διεξαγωγὴν προθεσμίαν.

2. Ἡ ἐξέτασις τῶν μαρτύρων γίνεται εἴτε ἐνώπιον τοῦ εισηγητοῦ τῆς ὑποθέσεως εἴτε ἐνώπιον εἰδικῶς ὀριζομένου ἰσοδίου δικαστικοῦ λειτουργοῦ, ὑποχρεωμένου πρὸς τοῦτο διὰ τῆς προδικαστικῆς ἀποφάσεως, ἐνεργεῖται δὲ πάντως μετὰ προηγουμένην πρόσκλησιν, ὑπὸ τοῦ ἐνεργοῦντος τὴν ἐξέτασιν τῶν διαδίκων ἢ τῶν πληρεξουσίων αὐτῶν, παρισταμένου καὶ γραμματέως.

3. Συμπληρωματικῶς ἐφαρμόζονται αἱ περὶ ἀποδεικτικῆς διαδικασίας διατάξεις τοῦ Κώδικος Πολιτικῆς Δικονομίας.

Ἄρθρον 21.

1. Αἱ ἀποφάσεις τοῦ Εἰδικοῦ Δικαστηρίου εἶναι κατὰ τὸ ἀρθρον 100 τοῦ Συντάγματος ἀμετάκλητοι, ἀποκλειομένης τῆς ἀσκήσεως τριτανάκοπης, ἰσχύουν δὲ ἀπὸ τῆς ἐπ' ἀκροατηρίου δημοσιεύσεως τῶν ἐναντι πάντων, πλην ἂν ἄλλως δι' εἰδικῆς διατάξεως ὀρίζεται.

2. Ἐντολῇ τοῦ Προέδρου τοῦ Εἰδικοῦ Δικαστηρίου καὶ ἄνευ ἄλλης τινὸς διατυπώσεως καταχωρίζονται ἀμελλητὶ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως εἰς ἴδιον τεῦχος αἱ ὀριστικαὶ ἀποφάσεις, αἱ ἐκδιδόμεναι ἐπὶ τῶν ὑποθέσεων, περὶ τῶν ὁποίων αἱ περιπτ. β', δ', ε' καὶ στ' τοῦ ἀρθροῦ 6 τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον 22.

1. Ἡ αἴτησις, ἐφ' ὅσον δὲν ὑποβάλλεται ὑπὸ δημοσίας ἀρχῆς, ὡς καὶ τὰ λοιπὰ ἔγγραφα καὶ ἀντίγραφα τῶν διαδίκων, αἱ ἐπιδόσεις, τὸ δικόγραφον προσθέτων λόγων, αἱ δηλώσεις, τὰ πρακτικὰ καὶ αἱ ἀποφάσεις, ὑποκείμεναι εἰς τὰ τέλη τὰ ἰσχύοντα ἐκάστοτε διὰ τὴν ἐνώπιον τοῦ Ἀρείου Πάγου διαδικασίαν.

2. Τὰ λοιπὰ ἔξοδα τῆς αὐτεπαγγέλτως ὑπὸ τοῦ Εἰδικοῦ Δικαστηρίου διεξαγομένης διαδικασίας προκαταβάλλονται ἐκ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Ὑπουργείου Δικαιοσύνης, ἐκκαθαριζόμενα ὑπὸ τοῦ Εἰσηγητοῦ τῆς ὑποθέσεως καὶ ἐπιβάλλονται διὰ τῆς ἀποφάσεως εἰς τὸν ἡττηθέντα διάδικον.

3. Ἡ δικαστικὴ δαπάνη, προϋπολογιζομένη διὰ τῆς ἀποφάσεως, ἐπιβάλλεται εἰς τὸν ἡττώμενον διάδικον, τὸ Εἰδικὸν Δικαστήριον ὅμως ἐκτιμῶν τὰς περιστάσεις δύναται νὰ ἀπαλλάξῃ τούτον ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει.

Ἄρθρον 23.

Κατὰ τὴν ἐνώπιον τοῦ Εἰδικοῦ Δικαστηρίου διαδικασίαν ἐφαρμόζονται ἀναλόγως κατὰ τὰ λοιπὰ καὶ ἰδίως ὡς πρὸς τοὺς λόγους ἐξαίρεσεως τῶν δικαστῶν, τῶν ἐπικουρικῶν μελῶν καὶ τῶν ὑπαλλήλων τῆς γραμματείας, τὴν διεξαγωγὴν τῶν συζητήσεων, τὴν εὐταξίαν τοῦ ἀκροατηρίου, τὴν κατάρτισιν τῶν πρακτικῶν καὶ ἀποφάσεων, αἱ διατάξεις τοῦ Κώδικος Πολιτικῆς Δικονομίας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

Ἐνστάσεις κατὰ τοῦ κύρους Βουλευτικῶν Ἐκλογῶν.

Ἄρθρον 24.

Αἱ ἐνστάσεις κατὰ τοῦ κύρους βουλευτικῶν ἐκλογῶν ἀσκῶνται δι' αἰτήσεως πρὸς τὸ Εἰδικὸν Δικαστήριον διὰ τοὺς ἐν ἀρθρῳ 58 τοῦ Συντάγματος ἀναφερομένους λόγους. Οἱ ἐν τῇ αἰτήσῃ περιλαμβανόμενοι λόγοι ἐνστάσεως δέον νὰ εἶναι εἰδικοί καὶ ὀρισμένοι.

Ἄρθρον 25.

1. Ἡ αἴτησις ἀσκεῖται ἐντὸς δέκα πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς προσβαλλομένης ἀποφάσεως περὶ ἀνακηρύξεως βουλευτῶν ἢ ἀναπληρωματικῶν. Ἐπὶ ἐφαρμογῆς ἀναλογικοῦ ἐκλογικοῦ συστήματος προβλεπόντος πλείονας κατανομὰς ἐδρῶν, ἡ προθεσμία ἀσκήσεως αἰτήσεως κατὰ τῆς ἀνακηρύξεως, ἐξ οὐκ ὀκνηροῦ καταναμῆς, ἀρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς περὶ τῆς ἀνακηρύξεως ἀποφάσεως, διὰ τῆς ὁποίας συμπληροῦται ὁ συνολικὸς ἀριθμὸς τῶν βουλευτικῶν ἐδρῶν τῆς ἐκλογικῆς περιφέρειας.

2. Ἐντὸς τῆς διὰ τῆς προηγουμένης παραγράφου ὀριζομένης προθεσμίας ἐπιτρέπεται ἡ ἀσκήσις προσθέτων λόγων.

3. Ἡ αἴτησις καὶ οἱ πρόβθετοι λόγοι ἀσκῶνται διὰ δικόγραφου, εἴτε κατατιθέμενου κατὰ τὰ ἐν ἀρθρῳ 8 παρ. 1 τοῦ παρόντος ὀριζόμενα εἴτε ἐπιδιδόμενου διὰ δικαστικοῦ ἐπιμελητοῦ εἰς τὸν εἰσαγγελέα τοῦ ἐκδόντος τὴν προσβαλλομένην ἀπόφασιν δικαστηρίου.

4. Ἡ αἴτησις δὲν ἔχει ἀνασταλτικὸν ἀποτέλεσμα.

Ἄρθρον 26.

1. Οἱ εἰσαγγελεῖς πρωτοδικῶν, ἅμα τῇ παρόδῳ τῆς πρὸς ἀσκήσιν τῆς αἰτήσεως ὀριζομένης ὑπὸ τοῦ ἀρθροῦ 25 παρ. 1 προθεσμίας ἀποστέλλουν εἰς τὸν γραμματέα τοῦ Εἰδικοῦ Δικαστηρίου ἀπάσας ὁμοῦ τὰς ἐπιδεδείκτας εἰς αὐτοὺς αἰτήσεις, μεθ' ὅλων τῶν σχετικῶν πρὸς τὴν ἐκλογὴν ἐγγράφων καὶ στοιχείων, ὡς καὶ δύο κεκρυμμένα ἀντίγραφα ἐκάστης προσβαλλομένης ἀποφάσεως.

2. Εἰς περίπτωσιν μὴ ἀσκήσεως αἰτήσεως ἀποστέλλεται ἀμελλητὶ ὑπὸ τῶν αὐτῶν εἰσαγγελεῶν βεβαίωσις περὶ τούτου εἰς τὸν Γραμματέα τοῦ Εἰδικοῦ Δικαστηρίου.

3. Οἱ εἰσαγγελεῖς ἀποστέλλουν ἀμελλητὶ εἰς τὸν Γραμματέα τοῦ Εἰδικοῦ Δικαστηρίου καὶ τὰς αἰτήσεις, αἱ ὁποῖαι ἐπιδίδονται εἰς αὐτοὺς καὶ μετὰ τὴν πάροδον τῆς κατὰ τὸ ἀρθρον 25 παρ. 1 προθεσμίας.

Ἄρθρον 27.

Διάδικος εἰς τὴν δίκην εἶναι πλην τῶν αἰτούντων καὶ οἱ διὰ τῆς προσβαλλομένης ἀποφάσεως ἀνακηρυχθέντες βουλευταὶ καὶ ἀναπληρωματικοί, ὡς καὶ ἐκεῖνοι, ἐπὶ τῆς ἀνακηρύξεως τῶν ὁποίων δύναται νὰ ἐπιδράσῃ ἡ ἐκδοθησομένη ἀπόφασις τοῦ Εἰδικοῦ Δικαστηρίου.

Ἄρθρον 28.

1. Οἱ καθ' ὧν ἡ αἴτησις διάδικος δικαιοῦνται, ὅπως δέκα τοῦλάχιστον ἡμέρας πρὸ τῆς συζητήσεως καταθέσουν εἰς τὸν Γραμματέα τοῦ Εἰδικοῦ Δικαστηρίου τὰς ἀντενστάσεις των, δυνάμενοι πρὸς τοῦτο νὰ ἐπικαλεσθοῦν οἰοδήποτε πραγματικὸν γεγονός.

2. Ο αίτων δικαιούται να αντιπαραστήσῃ ἐγγράφως τὰς ὑποβληθείσας ἀντενστάσεις ἐπὶ τὸ ἐλάχιστον ἡμέρας πρὸ τῆς συζητήσεως, μὴ δυνάμενος νὰ προβάλῃ νέα πραγματικά γεγονότα.

3. Νέοι ἰσχυρισμοί, προβαλλόμενοι εἴτε ὑπὸ τοῦ αἰτούντος εἴτε ὑπὸ τῶν κατ' ὧν ἡ αἴτησις διαδίδικον μετὰ τὴν πάροδον τῶν ὑπὸ τῶν δύο προηγουμένων παραγράφων ὀριζομένων προθεσμιῶν, εἶναι ἀπαράδεκτοι.

Ἄρθρον 29.

1. Ἄν ἡ διὰ τῆς αἰτήσεως διωκομένη ἀκύρωσις τῆς ἀνακηρύξεως βουλευτῶν ἢ ἀναπληρωματικῶν ἐν ὀρισμένη ἐκλογικῇ περιφερείᾳ δύναται νὰ ἔχῃ ἐννόμους συνεπείας καὶ ἐπὶ τῆς ἀνακηρύξεως ἄλλων βουλευτῶν ἢ ἀναπληρωματικῶν, ὁ εἰσηγητὴς ὑποχρεοῦται νὰ μεριμνήσῃ διὰ τὴν κοινοποίησιν εἰς αὐτοὺς ἀντιγράφου τῆς αἰτήσεως μετὰ πράξεως ὁρισμοῦ τῆς δικαστικῆς ἐκκομῆς τοῦλάχιστον ἡμέρας πρὸ τῆς συζητήσεως.

2. Τὴν κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον ὑποχρέωσιν ἔχει καὶ τὸ Εἰδικὸν Δικαστήριον ἐὰν κατὰ τὴν συζητήσιν ἢ καὶ μετ' αὐτὴν πρὸ τῆς ἐκδόσεως ὁριστικῆς ἀποφάσεως ἡθελε κρίνῃ ὅτι συντρέχει περίπτωσις ἐφαρμογῆς τῶν ἐν αὐτῇ ὀριζομένων.

3. Ἐπὶ τῶν περιπτώσεων τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐφαρμόζονται κατὰ τὰ λοιπὰ αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 28.

Ἄρθρον 30.

1. Οἱ διάδικοι ὀφείλουσι νὰ προσκομίσουν εἰς τὸν Εἰσηγητὴν ἐπὶ ἡμέρας πρὸ τῆς συζητήσεως ὅλα τὰ ἀποδεικτικά στοιχεία τῶν ὑπ' αὐτῶν προβαλλομένων ἰσχυρισμῶν.

2. Οἱ Εἰσηγητὴς δύναται καὶ κατ' ἀπόκλισιν τῶν περὶ ἀποδείξεως διατάξεων, νὰ διατάξῃ πᾶν ὅτι κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ εἶναι ἀπαραίτητον διὰ τὴν ἐξακρίβωσιν τῆς ἀληθείας τῶν πραγματικῶν γεγονότων.

3. Ἡ ἐκπρόθεσμος ὑποβολὴ τῶν ἀποδεικτικῶν στοιχείων καθιστᾷ αὐτὰ ἀπαράδεκτα.

4. Ἐν περιπτώσει ἀνεπαρκείας τῶν κατὰ τὴν παράγραφον 1 προσκοθέντων ἀποδεικτικῶν στοιχείων τὸ Εἰδικὸν Δικαστήριον δύναται δι' ἀποφάσεώς του, κατὰ τὸ ἄρθρον 20, νὰ διατάξῃ περαιτέρω ἀποδείξεις.

5. Ἡ διὰ τὴν κλήτευσιν καὶ ἐξέτασιν τῶν μαρτύρων ἀπαιτούμενη δαπάνη ὀρίζεται διὰ τῆς περὶ ἀποδείξεως ἀποφάσεως, προκαταβάλλεται ὑπὸ τοῦ υποχρεωθέντος εἰς ἀπόδειξιν διαδίκου καὶ βαρύνει αὐτὸν μὲν εἰς ἣν περίπτωσιν τὸ ταχθὲν θέμα ἡθελε κριθῇ ὡς μὴ ἀποδειχθέν, ἄλλως δὲ τὸ Δημόσιον.

Ἄρθρον 31.

1. Τὸ Εἰδικὸν Δικαστήριον ἐξετάζει αὐτεπαγγέλτως μὲν τὸ παρῶντος τῆς ἐστάσεως καὶ τὸ βάσιμον τῶν προβαλλομένων λόγων, κατὰ τὰ λοιπὰ δὲ περιορίζεται εἰς τὴν ἐξέτασιν μόνον τῶν ὑπὸ τῶν διαδίκων προβαλλομένων λόγων καὶ ἰσχυρισμῶν.

2. Ἐν περιπτώσει ἀναβολῆς τῆς συζητήσεως αἱ προθεσμιαί, αἱ ὁποῖαι προβλέπονται διὰ τὰς πρὸ τῆς ἡμέρας τῆς συζητήσεως ἐνεργείας τῶν διαδίκων, ὑπολογίζονται βάσει τῆς ἀρχικῶς προσδιορισθείσης δικαστικῆς καὶ οὐχὶ τῆς μετ' ἀναβολῆν.

3. Ἐπὶ τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 24 αἰτήσεως δὲν ἐφαρμόζονται αἱ περὶ διακοπῆς τῆς δίκης διατάξεις τοῦ παρόντος Νόμου.

Ἄρθρον 32.

1. Τὸ Εἰδικὸν Δικαστήριον, ἀποδεχόμενον ἑλλειψιν νομίμου προσόντος ἀνακηρυχθέντος βουλευτοῦ ἢ ἀναπληρωματικοῦ ἢ νόμιμον κώλυμα πρὸς ἀνακήρυσιν αὐτοῦ, ἀποφαίνεται ἄκυρον τὴν ἀνακήρυσιν.

2. Τὸ Εἰδικὸν Δικαστήριον, ἀρδεχόμενον παράβασιν νόμου περὶ τὴν ἐνέργειαν τῆς ἐκλογῆς, συνεπεία τῆς ὁποίας γεννᾶται ἀμφισβόλια περὶ τοῦ ἐὰν τὸ τελικὸν ἀποτέλεσμα τῆς ψηφοφορίας ἡθελεν εἶναι τὸ αὐτὸ ἀνεῦ τοῦ διαπιστωθέντος ἐλαττώματος, ἀποφαίνεται ἄκυρον τὴν ἀνακήρυσιν τῶν κατ' ὧν ἡ αἴτησις βουλευτῶν ἢ ἀναπληρωματικῶν, ἢ ὁποῖα καθίσταται ἀμφισβόλος συνεπεία τῆς ἐκλογικῆς παραβάσεως, καὶ διατάσσει τὴν ἐπανάληψιν τῆς ψηφοφορίας μετὰξὺ αὐτῶν καὶ τῶν λοιπῶν ὑποψηφίων, ἢ θέσιν τῶν ὁποίων δύναται νὰ μεταβληθῇ ἐκ τοῦ

ἀποτελέσματος αὐτῆς, καὶ καθορίζει τούτους. Εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην ἡ ἐπανάληψις τῆς ψηφοφορίας διατάσσεται διὰ τῆς ἰδίας ἀποφάσεως εἴτε εἰς ὁλόκληρον τὴν ἐκλογικὴν περιφέρειαν εἴτε εἰς ὀρισμένα τμήματα αὐτῆς, ἀναλόγως τῆς ἐκτάσεως τῆς διαπιστωθείσης παραβάσεως.

3. Τὸ Εἰδικὸν Δικαστήριον, ἀποδεχόμενον λάθος περὶ τὴν ἀρίθμησιν τῶν ψήφων, ἀποφαίνεται ἄκυρον τὴν συνεπεία τοῦ λάθους γενομένην ἀνακήρυσιν καὶ ἀνακηρύσσει βουλευτὰς ἢ ἀναπληρωματικούς τοὺς κατὰ τὴν ὁρθὴν ἀρίθμησιν τῶν ψήφων πλειοψηφήσαντας. Ἡ διάταξις αὕτη ἐφαρμόζεται ἀναλόγως καὶ εἰς πᾶσαν ἄλλην περίπτωσιν ἀκυρώσεως ἀνακηρύξεως, κατὰ τὴν ὁποῖαν ἐν ὅψει τῆς φύσεως τῆς ἐκλογικῆς παραβάσεως εἶναι προφανές, κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Εἰδικοῦ Δικαστηρίου, περιττὴ ἡ ἐπανάληψις τῆς ψηφοφορίας.

4. Εἰς τὴν περίπτωσιν ἡ κατὰ τὰς παραγράφους 2 καὶ 3 ἀκύρωσις τῆς ἀνακηρύξεως βουλευτῶν συνεπείρῃ ἐννόμους συνεπείας καὶ ἐπὶ ἀνακηρύξεως βουλευτῶν ἢ ἀναπληρωματικῶν εἰς ἄλλην ἢ ἄλλας ἐκλογικὰς περιφερείας, τὸ Εἰδικὸν Δικαστήριον ὑποχρεοῦται νὰ ἀπαγγείλῃ διὰ τῆς ἀποφάσεώς του καὶ τὰς συνεπείας αὐτάς, τηρουμένων τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 29.

Ἄρθρον 33.

Κατ' ἐξαιρέσιν τοῦ ἄρθρου 21 παρ. 1 αἱ ἀπορριπτικαὶ ἀποφάσεις δημοψηφιστῶν δεδουλευμένων μόνον μετὰξὺ τῶν διαδίκων.

Ἄρθρον 34.

Ἄμα τῇ δημοσιεύσει ἐκάστης ὁριστικῆς ἀποφάσεως τοῦ Εἰδικοῦ Δικαστηρίου, ὁ Πρόεδρος αὐτοῦ ἀποστέλλει κεκυρωμένον αὐτῆς ἀντίγραφον καὶ πρὸς τὸν Πρόεδρον τῆς Βουλῆς καὶ τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἑσωτερικῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'.

Ἐλεγχος τοῦ Κύρους καὶ τῶν Ἀποτελεσμάτων

Δημοψηφίσματος.

Ἄρθρον 35.

1. Ἐνστασιν κατὰ τοῦ κύρους καὶ τῶν ἀποτελεσμάτων δημοψηφίσματος διεξαχθέντος κατὰ τὸ ἄρθρον 44 παρ. 2 τοῦ Συντάγματος δικαιούται νὰ ἀσκήσῃ δι' αἰτήσεως ἐνώπιον τοῦ Εἰδικοῦ Δικαστηρίου πᾶς ἐκλογεὺς ἐγγεγραμμένος εἰς τοὺς ἐκλογικοὺς καταλόγους οἱαδήποτε ἐκλογικῆς περιφερείας.

2. Εἰς τὴν δίκην δύναται νὰ παρέμβῃ ὑπὲρ τοῦ κύρους τοῦ δημοψηφίσματος πᾶς ἐκλογεὺς ἐγγεγραμμένος εἰς τοὺς ἐκλογικοὺς καταλόγους οἱαδήποτε ἐκλογικῆς περιφερείας.

3. Πλείονες αὐτοτελῶς αἰτούντες ἢ παρεμβάντες λογίζονται ἀναγκαῖοι ὁμόδικοι καὶ ὑποχρεοῦνται εἰς κοινὴν παράστασιν διὰ δέκα τὸ πολὺ δικηγόρων καὶ εἰς τὴν ὑποβολὴν κοινοῦ ὑπομνήματος.

Εἰς περίπτωσιν ὑπάρξεως πλείονων δικηγόρων καὶ ἐν ἀσυμφωνίᾳ αὐτῶν, ἡ ἐπιλογή γίνεται ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου διὰ κληρώσεως.

4. Ἡ αἴτησις δύναται νὰ στρέφεται κατὰ τοῦ κύρους καὶ τῶν ἀποτελεσμάτων τοῦ δημοψηφίσματος εἰς ὀρισμένην ἐκλογικὴν περιφέρειαν ἢ εἰς πλείονας ἐκλογικὰς περιφερείας ἢ εἰς ὅσας τὴν Ἐπικράτειαν.

5. Ἡ αἴτησις ἀσκήτῃται ἐντὸς δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κατὰ νόμον δημοσιεύσεως τοῦ τελικοῦ ἀποτελέσματος τοῦ δημοψηφίσματος, κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 25 παρ. 3 ὀριζόμενα.

6. Ἄμα τῇ παρῶν ἀράκτου τῆς προθεσμίας ἀσκήσεως αἰτήσεως οἱ εἰσαγγελεῖς πρωτοδικῶν ὑποχρεοῦνται νὰ ἀποστέλλουν ἀμελλητὶ εἰς τὸν γραμματέα τοῦ Εἰδικοῦ Δικαστηρίου βεβαίωσιν περὶ τῆς μὴ ὑποβολῆς αἰτήσεως.

7. Μετὰ τὴν παρέλευσιν τῆς προθεσμίας προσβολῆς τῶν ἀποτελεσμάτων τοῦ δημοψηφίσματος, ἐὰν οὐδεμία αἴτησις κατ' αὐτοῦ ὑπεβλήθῃ, ὁ Πρόεδρος τοῦ Εἰδικοῦ Δικαστηρίου ἐκδίδει πρᾶξιν βεβαιῶσαν τοῦτο, ἥτις δημοσιεύεται διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

8. Περὶ τῆς ἀσκηθείσης αἰτήσεως κατὰ τοῦ κύρους τοῦ δημοψηφίσματος δημοσιεύεται, μερίμνη τοῦ γραμματέως τοῦ

Ειδικού Δικαστηρίου, εἰς δύο καθημερινὰς ἐφημερίδας τῶν Ἀθηνῶν σχετικὴ εἰδοποίησις δέκα ἡμέρας πρὸ τῆς δικασίμου.

Ἄρθρον 36.

Λόγοι ἐναστάσεως εἶναι: α) Παράβασις τοῦ νόμου περὶ τὴν διενέργειαν τοῦ δημοψηφίσματος καὶ β) λάθος περὶ τὴν ἀρίθμησην τῶν ψήφων.

Ἄρθρον 37.

1. Τὸ Εἰδικὸν Δικαστήριον, διαπιστοῦν παράβασιν τοῦ νόμου περὶ τὴν διεξαγωγὴν τοῦ δημοψηφίσματος, ἢ ὅποια καθιστᾷ ἀμφίβολον τὸ τελικὸν ἀποτέλεσμα τούτου, διατάσσει τὴν ἐπανάληψιν αὐτοῦ εἰς τὴν ἐκλογικὴν περιφέρειαν ἢ τὰς ἐκλογικὰς περιφέρειάς, εἰς τὰς ὁποίας ἐγένετο παράβασις.

2. Τὸ Εἰδικὸν Δικαστήριον, διαπιστοῦν λάθος περὶ τὴν ἀρίθμησην τῶν ψήφων, μεταρρυθμίζει ἀντιστοίχως τὸ τελικὸν ἀποτέλεσμα τοῦ δημοψηφίσματος.

Ἄρθρον 38.

Τὰ ἄρθρα 24 ἕως 34 ἐφαρμόζονται ἀναλόγως καὶ προκειμένου περὶ ἐξελέγξεως τοῦ δημοψηφίσματος, πλὴν ὅν ἀντίκεινται: εἰς εἰδικὰς περὶ αὐτοῦ διατάξεις.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΤ'.

Κρίσις περὶ τῆς ἐκπτώσεως τῶν Βουλευτῶν.

Ἄρθρον 39.

1. Τὸ Εἰδικὸν Δικαστήριον ἀποφαίνεται ἐπὶ ἀμφισβητήσεων, ἀναφερομένων εἰς τὴν ἐκπτώσιν βουλευτῶν, εἰς τὰς ὑπὸ τῶν ἁρθρῶν 55 παρ. 2 καὶ 57 τοῦ Συντάγματος προβλεπομένης περιπτώσεις, κατ' αἴτησιν α) παντὸς βουλευτοῦ, συμπεριλαμβανομένου καὶ ἐκείνου διὰ τὸν ὁποῖον ἐδημιουργήθη ἡ ἀμφισβήτησις, β) τοῦ δικαιουμένου νὰ καταλάβῃ τὴν, συνεπείᾳ τῆς ἐκπτώσεως τοῦ βουλευτοῦ, κενουμένην βουλευτικὴν ἔδραν καὶ γ) παντὸς ἐκλογέως ἐγγεγραμμένου εἰς τοὺς ἐκλογικοὺς καταλόγους τῆς ἐκλογικῆς περιφέρειας εἰς τὴν ὁποίαν ἐξελέγη ὁ περὶ οὗ ἡ ἀμφισβήτησις βουλευτής.

2. Διάδικοι εἰς τὴν διὰ τῆς υποβολῆς τῆς αἰτήσεως ἐγερθεῖσαν δίκην εἶναι ὁ αἰτῶν καὶ ὁ κατ' οὗ ἡ αἴτησις βουλευτής.

3. Ἐπιφυλασσομένης τῆς διατάξεως τοῦ ἁρθρου 10 παρ. 2, κεκυρωμένον ἀντίγραφον τῆς αἰτήσεως μετὰ τῆς πράξεως ὁρισμοῦ δικασίμου κοινοποιεῖται ἐπιμελείᾳ τοῦ γραμματέως τοῦ Εἰδικοῦ Δικαστηρίου καὶ εἰς τὸν Πρόεδρον τῆς Βουλῆς.

Ἄρθρον 40.

Ἐπὶ τῆς αἰτήσεως ἐφαρμόζεται ἡ διάταξις τοῦ ἁρθρου 25 παρ. 4.

Ἄρθρον 41.

Ἡ ὁριστικὴ ἀπόφασις τοῦ Εἰδικοῦ Δικαστηρίου κοινοποιεῖται ἀμελλητί ὑπὸ τοῦ γραμματέως αὐτοῦ καὶ εἰς τὸν Πρόεδρον τῆς Βουλῆς, ὁ ὁποῖος ἐπιμελεῖται τῆς ἐκτελέσεως αὐτῆς, ἀποτελεῖ δὲ θεδικασμένον ἔναντι πάντων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'.

Ἄρσις Συγκρούσεων.

Α' Σύγκρουσις μεταξὺ Δικαστηρίου καὶ Διοικητικῶν ἀρχῶν.

α) Καταφατικὴ σύγκρουσις.

Ἄρθρον 42.

1. Ἐὰν ἐνώπιον δικαστηρίου εἶναι ἐκκρεμὴς ὑπόθεσις, τὴν ὁποίαν ἡ διοικητικὴ ἀρχὴ θεωρεῖ ὡς ἀνήκουσαν εἰς τὴν ἀρμοδιότητα αὐτῆς καὶ τὸ ἐπιληφθὲν δικαστήριον δὲν ἀποφανθῇ ἐαυτὸ ἀναρμόδιον, ἡ σύγκρουσις αἶρεται ἐπιμελείᾳ τοῦ ἀρμοδίου νομάρχου ἢ προκειμένου περὶ τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, τοῦ Ἀρείου Πάγου καὶ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, ἐπιμελείᾳ τοῦ ἀρμοδίου Ὑπουργοῦ.

2. Ὁ νομάρχης ἢ ὁ Ὑπουργὸς πρὸς ἄρσιν τῆς συγκρούσεως, ὑποβάλλει εἰς τὸ δικαστήριον παρεμπιπτούσαν αἴτησιν ἀπευθυνομένην κατὰ τῶν διαδίκων τῆς ἐκκρεμοῦς δίκης, πρὸς διάγνωσιν τῆς ἐλλείψεως δικαιοδοσίας τοῦ δικαστηρίου.

3. Ἡ δικασίμος ὁρίζεται ἐντὸς εἰκοσιν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς καταθέσεως τῆς αἰτήσεως, ἀντίγραφον τῆς ὁποίας μετὰ τῆς πρά-

ξεως ὁρισμοῦ δικασίμου κοινοποιεῖται ἐπὶ ποινῇ ἀπαράδεκτου τῆς αἰτήσεως, ἐπιμελείᾳ τοῦ νομάρχου ἢ τοῦ Ὑπουργοῦ, εἰς τοὺς διαδίκους τῆς ἐκκρεμοῦς δίκης πέντε ἡμέρας πρὸ τῆς συζητήσεως.

4. Ἡ συζήτησις διεξάγεται προφορικῶς εἰς μίαν δικασίμον καὶ ἀπολυπομένων ἐπὶ τῶν διαδίκων. Ἡ ἀπόφασις τοῦ δικαστηρίου ἐκδίδεται ὑποχρεωτικῶς ἐντὸς δέκα πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς συζητήσεως. Ἐὰν τὸ δικαστήριον διὰ τῆς ἀποφάσεώς του ἐκρινεν ἐαυτὸ ἀρμόδιον, ὁ νομάρχης ἢ ὁ Ὑπουργός, ἐὰν δὲ ἀναρμόδιον πᾶς διάδικος, δικαιούνται νὰ ὑποβάλλουν ἐνώπιον τοῦ Εἰδικοῦ Δικαστηρίου αἴτησιν περὶ ἄρσεως τῆς συγκρούσεως, ἐντὸς προθεσμίας ἐξήκοντα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς ἀποφάσεως. Ἡ πάροδος ἀπράκτου τῆς προθεσμίας ταύτης καθιστᾷ τὴν ἀπόφασιν δεσμευτικὴν διὰ τὴν διοίκησιν καὶ τοὺς λοιποὺς διαδίκους.

5. Ἡ κατάθεσις τῆς αἰτήσεως, κατὰ τὴν παρ. 2 ἀναστέλλει τὴν πρόδον τῆς κυρίας δίκης. Αἱ διοικητικαὶ ἀρχαὶ ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ χρόνου ὑποχρεοῦνται νὰ ἀπέχουν πάσης περαιτέρω ἐνεργείας, μέχρις ἄρσεως τῆς συγκρούσεως, ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος τῶν πράξεων αὐτῶν.

β) Ἀποφατικὴ σύγκρουσις.

Ἄρθρον 43.

1. Ἐὰν ἀφ' ἐνὸς δικαστηρίου διὰ τελεσιδίκου αὐτοῦ ἀποφάσεως καὶ ἀφ' ἐτέρου διοικητικῆς ἀρχῆς ἀποφανθῇ ὅτι στεροῦνται δικαιοδοσίας καὶ ἀρμοδιότητος ὅπως ἐπιληφθῶν ὠρισμένης ὑποθέσεως, πᾶς διάδικος ἢ ἐκεῖνος τὸν ὁποῖον ἀφορᾷ ἡ διοικητικὴ πράξις, δικαιούνται νὰ ζητήσουν τὴν ἄρσιν τῆς συγκρούσεως.

2. Ἡ αἴτησις ὑποβάλλεται ἐντὸς προθεσμίας ἐνενηκοντα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς δικαστικῆς ἀποφάσεως, ἐὰν αὕτη ἐπεταί ἢ ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως ἢ τῆς πραγματικῆς γνώσεως τῆς διοικητικῆς πράξεως, ἐὰν αὕτη ὠσαύτως ἐπεταί.

Β) Σύγκρουσις μεταξὺ Δικαστηρίων.

α) Καταφατικὴ σύγκρουσις.

Ἄρθρον 44.

1. Ἐφ' ὅσον ἡ αὐτὴ ὑπόθεσις μεταξὺ τῶν αὐτῶν διαδίκων εἶναι ἐκκρεμὴς ἐνώπιον ἀφ' ἐνὸς τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας ἢ ἐτέρου τακτικοῦ διοικητικοῦ δικαστηρίου, καὶ ἀφ' ἐτέρου ἀσπικτοῦ ἢ ποινικοῦ δικαστηρίου, ἢ ἐκ τρίτου μεταξὺ τινος ἐκ τῶν ἀνωτέρω δικαστηρίων καὶ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, καὶ τὸ ἐν ἐκ τούτων δὲν ἀπεφάνθῃ περὶ τῆς ἐλλείψεως δικαιοδοσίας αὐτοῦ, ἡ σύγκρουσις αἶρεται ἐπιμελείᾳ παντὸς διαδίκου.

2. Ὁ διάδικος ὑποβάλλει αἴτησιν ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου τὸ ὁποῖον θεωρεῖ ὡς στερούμενον δικαιοδοσίας, μετὰ τῶν ἀποδείξεων τῆς ἐκκρεμοδίκης ἐνώπιον τοῦ ἐτέρου δικαστηρίου, ἵνα τοῦτο ἀποφανθῇ περὶ τῆς δικαιοδοσίας αὐτοῦ.

3. Ἐπὶ τῆς αἰτήσεως ἐφαρμόζονται τὰ εἰς τὸ ἄρθρον 42 παρ. 3 καὶ 4, ὁριζόμενα. Ἀντίγραφον τῆς αἰτήσεως κοινοποιεῖται ἐπὶ ποινῇ ἀπαράδεκτου καὶ εἰς τὸν πρόεδρον τοῦ ἐτέρου δικαστηρίου ἐντὸς τῆς αὐτῆς προθεσμίας. Ἡ κατάθεσις τῆς αἰτήσεως ἀναστέλλει τὴν πρόδον ἀμφοτέρων τῶν ἐκκρεμῶν δικῶν.

Ἄρθρον 45.

Ἡ αἴτησις πρὸς τὸ Εἰδικὸν Δικαστήριον μετὰ πράξεως ὁρισμοῦ δικασίμου κοινοποιεῖται αὐτεπαγγέλτως, καὶ εἰς τοὺς προέδρους τῶν ἀντιστοίχων δικαστηρίων.

β) Ἀποφατικὴ σύγκρουσις.

Ἄρθρον 46.

1. Ἐφ' ὅσον τὰ κατὰ τὸ ἄρθρον 44 παρ. 1 δικαστήρια ἐκριναν τελεσιδικῶς ὅτι στεροῦνται δικαιοδοσίας ἐπὶ τῆς αὐτῆς ὑποθέσεως ἢ σύγκρουσις αἶρεται ἐπιμελείᾳ παντὸς διαδίκου, διὰ καταθέσεως αἰτήσεως ἐνώπιον τοῦ Εἰδικοῦ Δικαστηρίου, ἐντὸς ἐνενηκοντα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς νεωτέρας ἀποφάσεως.

2. Τὸ ἄρθρον 45 ἐφαρμόζεται καὶ ἐν προκειμένῳ.

Γ'. Κοινὰ διαδικαστικὰ διατάξεις.

"Αρθρον 47.

1. Διάδικοι ενώπιον τοῦ Εἰδικοῦ Δικαστηρίου εἶναι πλὴν τῶν αἰτούντων καὶ οἱ διάδικοι τῶν δικῶν, αἱ ὁποῖαι προκαλοῦν τὴν σύγκρουσιν.

2. Ἡ περὶ ἄρσεως αἰτήσις, μετὰ τῆς πράξεως ὁρισμοῦ δικασίμου, κοινοποιεῖται, καὶ εἰς τὸν Ὑπουργὸν Δικαιοσύνης, ὁ ὁποῖος δικαιούται νὰ μετὰσχῃ εἰς τὴν συζήτησιν ἄνευ ἐτέρας διατυπώσεως.

3. Ὑπόθεσις εἶναι, κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ παρόντος Κεφαλαίου, ἐκκρεμής: α) ενώπιον διοικητικῆς ἀρχῆς, ἐφ' ὅσον ἐξεδῶθῃ παρ' αὐτῆς οἰαδήποτε, ἔστω καὶ μὴ ἐκτελεσθῇ πράξις, ἐνέχουσα ἀνάμειξιν ταύτης ἢ ἐκκρεμῇ κατ' ἐκτελεσθῆς πράξεως τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς ἐνδικοφανῆς προσφυγῇ ἢ ἐνδίκον μέσον ενώπιον δικαστηρίου, περιλαμβανομένης καὶ τῆς αἰτήσεως ἀκυρώσεως, β) ενώπιον τῶν ποινικῶν δικαστηρίων ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως κλητηρίου θεσπίσματος ἢ βουλεύματος ἢ τῆς ἐνεργείας ἐτέρας πράξεως ὑποδηλούσης ἀσκήσιν τῆς ποινικῆς ἀγωγῆς, γ) ενώπιον παντὸς ἐτέρου δικαστηρίου ἀπὸ τῆς ἀσκήσεως τῆς ἀγωγῆς ἢ ἐνδίκου μέσου, περιλαμβανομένης καὶ τῆς αἰτήσεως ἀναίρεσεως ἢ τῆς ἀσκήσεως παντὸς ἐνδίκου βοηθήματος.

4. Ἡ ἀπόφασις τοῦ Εἰδικοῦ Δικαστηρίου περιορίζεται εἰς τὴν λύσιν τοῦ ἀμφισβητουμένου ζητήματος δικαιοδοσίας, ἐξαφανίζει τὴν ἐσφαλμένως ἀποφασθεῖσαν ἐπὶ τούτου ἀπόφασιν ἢ διοικητικὴν πράξιν, παρὰπέμπει τὴν ὑπόθεσιν εἰς τὸ κρινόμενον ὡς ἔχων δικαιοδοσίαν δικαστήριον ἢ ἀρχήν, εἶναι δὲ κατ' ἐξαίρεσιν τοῦ ἀρθρου 21 παρ. 1, ὑποχρεωτικὴ διὰ πάντα τὰ ἐπιληφθέντα ἢ ἀποσχόντα νὰ ἐπιληφθῶν δικαστήρια ἢ ἀρχαὶ καὶ τοὺς διαδίκους.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η'.

Ἀμφισβήτησις περὶ τῆς Συνταγματικότητος
ἢ τῆς ἐννοίας τυπικοῦ νόμου.

"Αρθρον 48.

1. Τὸ Εἰδικὸν Δικαστήριον ἐν περιπτώσει ἐκδόσεως περὶ τῆς οὐσιαστικῆς Συνταγματικότητος ἢ τῆς ἐννοίας τυπικοῦ νόμου ἀντιθέτων ἀποφάσεων τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, τοῦ Ἀρείου Πάγου ἢ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, αἶρει τὴν ἀμφισβήτησιν κατόπιν αἰτήσεως: α) τοῦ Ὑπουργοῦ Δικαιοσύνης, τοῦ Εἰσαγγελέως τοῦ Ἀρείου Πάγου, τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτρόπου τῆς Ἐπικρατείας παρὰ τῷ Ἐλεγκτικῷ Συνεδρίῳ ἢ τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτρόπου τῆς Διοικητικῆς Δικαιοσύνης, β) παντὸς ἔχοντος ἔννομον συμφέρον.

2. Τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας, ὁ Ἀρειος Πάγος ἢ τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον, ἐὰν ἀποφασίσῃ ἐπὶ τῆς Συνταγματικότητος ἢ τῆς ἐννοίας Νόμου τυπικοῦ, κατ' ἀποδοχὴν ἀπόψεως διαφόρου ἐκείνης ὑπὸ τὴν ὁποίαν εἶχεν ἐκδοθῇ ἀπόφασις ἐτέρου ἐκ τῶν δικαστηρίων τούτων, τὴν ὁποίαν ἀπαλλάσσει τις τῶν διαδίκων ἢ εἶναι ἐξ ἄλλου λόγου γνωστὴ εἰς τὸ Δικαστήριον, ὑποχρεοῦται, ἐκδίδον τὴν ἀντίθετον ὡς πρὸς τὸ θέμα ἀπόφασιν του, νὰ παρὰπέμψῃ τοῦτο δι' εἰδικῆς ἀποφάσεώς του εἰς τὸ Εἰδικὸν Δικαστήριον πρὸς ἄρσιν τῆς δημιουργηθείσης ἀμφισβήτησεως. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ἢ ὑπόθεσις παραμένει κατὰ τὰ λοιπὰ ἐκκρεμῆς εἰς τὸ ἐκδόν τὴν παραπεμπτικὴν ἀπόφασιν δικαστήριον, τὸ ὁποῖον μετὰ τὴν ἐκδοσιν τῆς ἀποφάσεως τοῦ Εἰδικοῦ Δικαστηρίου, κοινοποιουμένης πρὸς αὐτὸ μερίμνη τοῦ Γραμματέως τούτου, ἐπιλαμβάνεται τῇ αἰτήσῃ τῶν διαδίκων ἢ καὶ αὐτεπαγγέλτως τῆς ἐκδικάσεως ἐκ νέου τῆς ὑποθέσεως ὑποχρεούμενον νὰ συμμορφωθῇ πρὸς τὴν ἀπόφασιν τοῦ Εἰδικοῦ Δικαστηρίου.

3. Αἱ διατάξεις τῶν προηγουμένων παραγράφων ἐφαρμόζονται ἐφ' ὅσον ἢ μία τοὐλάχιστον τῶν ἀντιθέτων ἀποφάσεων ἐδημοσιεύθη μετὰ τὴν ἐναρξιν τῆς ἰσχύος τοῦ Συντάγματος.

"Αρθρον 49.

1. Διάδικοι κατὰ τὴν ἐνώπιον τοῦ Εἰδικοῦ Δικαστηρίου δίκην εἶναι, ἐκτὸς τῶν αἰτούντων, καὶ πάντες οἱ διάδικοι τῆς δίχης ἐφ' ἧς ἐξεδόθη ἡ δικαστικὴ ἀπόφασις, διὰ τῆς ὁποίας παρὰπέμφθη πρὸς ἐπίλυσιν ἢ ἀμφισβήτησιν.

2. Τὸ εἰσαγωγικὸν τῆς δίχης δικόγραφον, μετὰ τῆς πράξεως ὁρισμοῦ δικασίμου κοινοποιεῖται, ἐν πάσῃ περιπτώσει εἰς τὸν Ὑπουργὸν Δικαιοσύνης, ὁ ὁποῖος καὶ ἂν δὲν εἶναι διάδικος, δικαιούται νὰ μετὰσχῃ εἰς τὴν συζήτησιν ἄνευ ἐτέρας διατυπώσεως.

"Αρθρον 50.

1. Ἡ πράξις ὁρισμοῦ τῆς δικασίμου, μετὰ μνείας ἐν περιλήψει τοῦ ἀντικειμένου τῆς ἀμφισβήτησεως, δημοσιεύεται διὰ δύο ἡμερησίων ἐφημερίδων τῆς Πρωτεύουσας εἰκοσιν ἡμέρας πρὸ τῆς δικασίμου.

2. Ἀντίγραφον τῆς περὶ ἄρσεως ἀμφισβήτησεως αἰτήσεως ἢ παραπεμπτικῆς δικαστικῆς ἀποφάσεως, μετὰ τῆς πράξεως ὁρισμοῦ δικασίμου, κοινοποιεῖται εἰκοσιν ἡμέρας πρὸ ταύτης καὶ εἰς τὸν Πρόεδρον τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, τὸν Εἰσαγγελέα τοῦ Ἀρείου Πάγου, τὸν Ἐπίτροπον τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου καὶ τὸν Γενικὸν Ἐπίτροπον ἐπὶ τῆς Διοικητικῆς Δικαιοσύνης πρὸς ἐνημέρωσιν τῶν οἰκείων δικαστηρίων, ὡς καὶ εἰς τὸν Ὑπουργὸν Δικαιοσύνης. Ἐπὶ αἰτήσεως ἀσκουμένης ὑπὸ ιδιώτου, συμφώνως πρὸς τὸ ἀρθρον 48 παρ. 1 περίπτ. β', ὁμοίᾳ κοινοποίησις ἐνεργεῖται, ἐπιμελείᾳ τοῦ Εἰσαγγελοῦ, καὶ πρὸς πᾶν πρόσωπον εἰς ᾧ ἀφορᾷ ἡ ὑπόθεσις, ὡς ἐκ τῆς ὁποίας νομιμοποιεῖται ὁ ἀσκήσας τὴν αἴτησιν ἄρσεως τῆς ἀμφισβήτησεως.

3. Πᾶν Δικαστήριον ἐνώπιον τοῦ οὐλοῦ ἐκκρεμῇ ὑπόθεσις, ἐπὶ τῆς ὁποίας ἔχουν ἐφαρμογὴν διατάξεις τυπικοῦ νόμου, αἰτίνες ἀποτελοῦν ἀντικείμενον ἐκκρεμῆς ἐνώπιον τοῦ Εἰδικοῦ Δικαστηρίου ἀμφισβήτησεως, κατὰ τὸ ἀρθρον 48, ὡς λάβῃ καὶ οἰονδήποτε τρόπον, γινώσιν ταύτης, ὀφείλει, αὐτεπαγγέλτως, νὰ ἀναβάλῃ τὴν ἐκδοσιν ὁριστικῆς ἀποφάσεως μέχρι δημοσιεύσεως τῆς ἀποφάσεως τοῦ Εἰδικοῦ Δικαστηρίου.

"Αρθρον 51.

1. Ἡ ἀπόφασις τοῦ Εἰδικοῦ Δικαστηρίου διὰ τῆς ὁποίας ἤρθη ἀμφισβήτησις περὶ τῆς οὐσιαστικῆς ἀντισυνταγματικότητος ἢ τῆς ἐννοίας (τυπικοῦ) Νόμου, ἰσχύει ἐναντι πάντων ἀπὸ τῆς ἐν δημοσίᾳ συνεδριάσει δημοσιεύσεώς της, ἐπιφυλατσομένης τῆς διατάξεως τῆς παραγράφου 4 τοῦ παρόντος ἀρθρου.

2. Δικαστικαὶ ἀποφάσεις καὶ διοικητικαὶ πράξεις ἐκδιδόμεναι μετὰ τὴν δημοσίευσιν τῆς περὶ ἧς ἡ προηγουμένη παράγραφος ἀποφάσεως τοῦ Εἰδικοῦ Δικαστηρίου, κρίνασαι δὲ κατὰ παράθεσιν τῶν δι' αὐτῆς γενομένων δεκτῶν, ὑπόκεινται εἰς τὰ προβλεπόμενα ἐνδίκια μέσα. Εἰδικῶς ἐὰν τοιαύτη ἀπόφασις ἐξεδόθῃ ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, τοῦ Ἀρείου Πάγου καὶ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου χωρεῖ διὰ τὸν λόγον τούτον αἰτήσις ἐπαναλήψεως τῆς ὑφ' ἣν ἐξεδόθη διαδικασίας, ἀσκουμένη ἐκ μέρους παντὸς διαδίκου, ἐντὸς ἐνενήκοντα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς ἀποφάσεως, τηρουμένης κατὰ τὰ λοιπὰ τῆς ἰσχύουσας δι' ἑκάστον δικαστήριον διαδικασίας.

3. Αἱ διατάξεις τῆς προηγουμένης παραγράφου ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῶν ἀποφάσεων αἰτίνες ἐξεδόθησαν πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς ἀποφάσεως τοῦ Εἰδικοῦ Δικαστηρίου κατὰ παράθεσιν τῶν διατάξεων τῶν ἀρθρων 48 παρ. 2 καὶ 50 παρ. 3. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ἡ αἴτησις ἐπαναλήψεως διαδικασίας ἀσκεῖται ἐντὸς ἐνενήκοντα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς ἀποφάσεως τοῦ Εἰδικοῦ Δικαστηρίου.

4. Τὸ Εἰδικὸν Δικαστήριον δύναται δι' εἰδικῶς ἡτιολογημένης πρὸς τοῦτο σκέψεως τῆς ἀποφάσεώς του, ἰσχύουσας ἐναντι πάντων, νὰ κηρύξῃ καὶ ἀπὸ προγενεστέρου τῆς δημοσιεύσεως αὐτῆς χρόνου τὸ ἀνίσχυρον τῆς ὡς ἀντισυνταγματικῆς κριθείσης διατάξεως.

5. Ἐπὶ ἀναδρομικῆς κηρύξεως τῆς ἀντισυνταγματικότητος νόμου, κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον 4, ἐφ' ὅσον ἐντὸς τοῦ χρονικοῦ διαστήματος τῆς ἀναδρομῆς εἶχεν ἐκδοθῇ ἀμετάκλητος δικαστικὴ ἀπόφασις κατ' ἐφαρμογὴν τῆς κηρυχθείσης ὡς ἀντισυνταγματικῆς διατάξεως, χωρεῖ αἴτησις ἐπαναλήψεως τῆς ἐφ' ἧς ἐξεδόθη ἡ ἀπόφασις αὕτη διαδικασίας, ἀσκουμένη ἐκ μέρους παντὸς διαδίκου ἐντὸς προθεσμίας εἰς μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς ἀποφάσεως τοῦ Εἰδικοῦ Δι-

καστηρίου. Κατά τὰ λοιπὰ τηρείται ἡ ἰσχύουσα διαδικασία εἰς τὸ δικάζον δικαστήριον, ὑποχρεούμενον ὅπως μὴ ἐφαρμογή τὴν κηρυχθεῖσαν ὡς ἀντισυνταγματικὴν διάταξιν.

6. Αἱ κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ περὶ οὗ ἡ παράγραφος 4 τοῦ παρόντος ἀρθροῦ, χρόνου τῆς ἀναδρομῆς ἐκδοθεῖσαι, βάσει τοῦ κηρυχθέντος ὡς ἀντισυνταγματικοῦ νόμου, διοικητικαὶ πράξεις ἀνακαλοῦνται ὑποχρεωτικῶς ἐντὸς ἀποκλειστικῆς προθεσμίας ἐξ μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς κηρυξάσης τὴν ἀντισυνταγματικότητα ἀποφάσεως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ'.

Ἀμφισβητήσεις περὶ τὸν χαρακτηρισμὸν Κανόνων Διεθνούς Δικαίου ὡς Γενικῶς Παραδεδεγμένων.

Ἄρθρον 52.

1. Ἐκκρεμούσης ὑποθέσεως ἐνώπιον οἰουδήποτε δικαστηρίου ἢ διοικητικῆς ἀρχῆς καὶ δημιουργουμένης ἀμφιβολίας περὶ τὸν χαρακτηρισμὸν κανόνων τοῦ διεθνούς δικαίου ὡς γενικῶς παραδεδεγμένων, τὸ Εἰδικὸν Δικαστήριον ἐπιλαμβάνεται πρὸς ἄρσιν ταύτης :

α) Προκειμένου περὶ ὑποθέσεως ἐκκρεμούσης ἐνώπιον δικαστηρίου, κατόπιν παραπεμπτικῆς ἀποφάσεως τούτου.

β) Προκειμένου περὶ ὑποθέσεως ἐκκρεμούσης ἐνώπιον διοικητικῆς ἀρχῆς, τῇ αἰτήσῃ τοῦ ἀρμοδίου Ὑπουργοῦ, ἐκθέτοντος καὶ τὴν ὑπ' αὐτοῦ ὑποστηριζομένην ἀποψιν.

Εἰς τὰς ἀνωτέρω περιπτώσεις ἡ μὲν ἐκδίκασις τῆς ἐνώπιον δικαστηρίου ἐκκρεμοῦς ὑποθέσεως ἀναβάλλεται ὑποχρεωτικῶς ἡ δὲ ἐπὶ διοικητικῆς ὑποθέσεως ἐνέργεια διακόπτεται μέχρις ἐκδόσεως τῆς ἀποφάσεως τοῦ Εἰδικοῦ Δικαστηρίου.

2. Ἐκκρεμούσης ὑποθέσεως ἐνώπιον οἰουδήποτε δικαστηρίου ἢ ὀργάνου τῆς διοικήσεως ἀρμοδίου κατὰ νόμον πρὸς ἐπίλυσιν ἀμφισβητήσεων, κατόπιν ἀσκήσεως ἐνδικοφανοῦς μέσου, ἡ περὶ τῆς ἢ προηγουμένης παραγράφου ἄρσις ἀμφισβητήσεως δύναται νὰ ζητηθῇ καὶ ὑπὸ τινος τῶν ἐν τῇ δίκῃ διαδίκων ἢ τῶν ἐνδιαφερομένων ἐπὶ τῆς διοικητικῆς ὑποθέσεως, δι' αἰτήσεώς του πρὸς τὸ Εἰδικὸν Δικαστήριον. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ἡ πρόσδος τῆς δίκης ἢ τῆς διοικητικῆς διαδικασίας ἀναστέλλεται μόνον ἐφ' ὅσον ἤθελε διατάξῃ περὶ τούτου τὸ Εἰδικὸν Δικαστήριον, διὰ παρεμπιπτούσης ἀποφάσεώς του.

3. Ἐπὶ ἀντιθέτων ἀποφάσεων τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, τοῦ Ἀρείου Πάγου ἢ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου ὡς πρὸς τὸν χαρακτηρισμὸν κανόνος τοῦ Διεθνούς Δικαίου ὡς γενικῶς παραδεδεγμένου, ἔχουν ἀνάλογον ἐφαρμογὴν τὰ ἐν ἀρθροῖς 48 ἕως 51 ὁριζόμενα.

Ἄρθρον 53.

1. Διάδικοι εἰς τὴν ἐνώπιον τοῦ Εἰδικοῦ Δικαστηρίου δίκην εἶναι, προκειμένου μὲν περὶ ἀμφισβητήσεως ἐπὶ ὑποθέσεως ἐκκρεμοῦς ἐνώπιον τῆς Διοικήσεως, ὁ παραπέμψας Ὑπουργὸς καὶ οἱ εἰς οὗς ἀφορᾷ ἡ ὑπόθεσις, πρὸς αὐτὸν δὲ περὶ ὑποθέσεως ἐκκρεμούσης ἐνώπιον δικαστηρίου, πάντες οἱ διάδικοι τῆς δίκης.

2. Τὸ εἰσαγωγικὸν τῆς δίκης δικόγραφον, μετὰ τῆς πρᾶξεως ὁρισμοῦ δικασίμου, κοινοποιεῖται ἐν πάσῃ περιπτώσει καὶ εἰς τοὺς Ὑπουργοὺς Δικαιοσύνης καὶ Ἐξωτερικῶν, οἱ ὅποιοι καὶ ἂν ἐτι δὲν εἶναι διάδικοι δικαιούνται νὰ μετὰσχουν τῆς ἐνώπιον τοῦ Εἰδικοῦ Δικαστηρίου συζητήσεως τῆς ὑποθέσεως ἄνευ οἰασδήποτε ἐτέρας διατυπώσεως.

Ἄρθρον 54.

1. Ἡ ἀπόφασις τοῦ Εἰδικοῦ Δικαστηρίου ἰσχύει ἐναντι πάντων.

2. Εἰς τὴν περίπτωσιν τῆς παρ. 2 τοῦ ἀρθροῦ 52 ἐὰν δὲν εἶχε διαταχθῇ ἀναστολὴ τῆς προόδου τῆς δίκης ὑπὸ τοῦ Εἰδικοῦ Δικαστηρίου, καὶ ἡ ἐπακολουθήσασα ἀπόφασις αὐτοῦ τελεῖ εἰς ἀντίθεσιν πρὸς τὰ ὑπὸ τοῦ ἐκδικάσαντος τὴν ὑπόθεσιν Δικαστηρίου ἐν τῇ ἀποφάσει του γενόμενα δεκτά, χωρεῖ αἰτήσεις ἐπαναλήψεως τῆς ἐφ' ἧς ἐξεδόθη αὕτη διαδικασία

κατὰ τὰ ἐν παρ. 2 καὶ 3 τοῦ ἀρθροῦ 51 τοῦ παρόντος ὁριζόμενα. Ἡ δὲ ὑπὸ τοὺς ὁρους ἐκδοθεῖσα ἀντίθετος πρὸς τὴν ἀπόφασιν τοῦ Εἰδικοῦ Δικαστηρίου διοικητικὴ πράξις ἀνακαλεῖται ὑποχρεωτικῶς κατὰ τὰ ἐν παρ. 6 τοῦ αὐτοῦ ἀρθροῦ 51 ὁριζόμενα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι'.

Τελικαὶ καὶ Μεταβατικαὶ Διατάξεις.

Ἄρθρον 55.

Ἀντίγραφον πάσης ἀποφάσεως τοῦ Εἰδικοῦ Δικαστηρίου κοινοποιεῖται καὶ εἰς τὸν Ὑπουργὸν Δικαιοσύνης.

Ἄρθρον 56.

Εἰς τοὺς μετέχοντας τοῦ Εἰδικοῦ Δικαστηρίου δικαστικοὺς λειτουργοὺς καὶ καθηγητάς, ὡς καὶ εἰς τοὺς ἐπικουρούοντας τούτους καταβάλλεται μηνιαῖον ἐπίδομα καθοριζόμενον εἰς ποσοστὸν ἐπὶ τῶν ἀποδοχῶν των, διὰ κοινῆς ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Δικαιοσύνης καὶ Οἰκονομικῶν.

Ἄρθρον 57.

Ὑποθέσεις ἐμπίπτουσιν εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ Εἰδικοῦ Δικαστηρίου καὶ ἐκκρεμοῦσαι ἐνώπιον ἀρμοδίων, βάσει τῶν μέχρι τοῦδε ἰσχυουσῶν διατάξεων, δικαστηρίων, μεταβιβάσσονται εἰς τὸ Εἰδικὸν Δικαστήριον, τὸ ὁποῖον ἐπιλαμβάνεται τούτων ἀπὸ τοῦ σημείου εἰς ὃ αὐταὶ εὐρίσκονται.

Ἄρθρον 58.

Ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος καταργοῦνται :

α) Ὁ Νόμος 406 τῆς 17/24 Νοεμβρίου 1914 «περὶ δικαστηρίων συγκρούσεως καθ' ἑαυτὸν».

β) Τὰ ἀρθρα 116 ἕως 118, 119 παρ. 2, 120 καὶ 122 ἕως 131 τοῦ Π.Δ. 650 τῆς 2/3 Ὀκτωβρίου 1974 «περὶ κοδινοποίησης τῶν ἰσχυουσῶν διατάξεων τῆς ἐκλογικῆς νομοθεσίας» καὶ

γ) πᾶσα ἐτέρα διάταξις ἀντικειμένη εἰς τὸν παρόντα Κώδικα ἢ ἀφορώσα εἰς τὰ ὑπ' αὐτοῦ ρυθμιζόμενα θέματα.

Ἄρθρον δεύτερον.

1. Ἡ ἰσχὺς τοῦ διὰ τοῦ ἀρθροῦ πρώτου τοῦ παρόντος κυρουμένου Κώδικος ἄρχεται μετὰ ἓνα μῆνα ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, πλὴν τῶν διατάξεων αὐτοῦ τῶν ἀφορῶν εἰς τὰς ἀπαιτήτους ἐνεργείας διὰ τὴν ἐναρξιν λειτουργίας τοῦ Εἰδικοῦ Δικαστηρίου, τῶν ὁποίων ἡ ἰσχὺς ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

2. Ἡ θητεία τῶν κατὰ τὴν πρώτην ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος κληρωθησάμενων μελῶν λήγει τὴν 31 Δεκεμβρίου 1977.

3. Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος Νόμου ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 9 Ἰουνίου 1976

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Δ. ΤΣΑΤΣΟΣ

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΤΕΦΑΝΑΚΗΣ

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 9 Ἰουνίου 1976

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΤΕΦΑΝΑΚΗΣ